

bruges de stærkeste Udtryk for at fremsthynde Sagen, f. Ex. at Sognesforstanderskabet skal uopholdelig gjøre det og det, medens § 4 lader staae hen, hvorledes der skal forholbes, og ikke bestemt afgjør, om det er de forskjellige Communalbestyrelser, der skulle beramme Aastedsforretningen og udstede Klagen, eller det er de Udvalg, der nedsættes, og jeg troer derfor, at det er meget hensigtsmæssigt, at det bliver klart for de Bedkommende, at det er Udvalget, Alt paahviler, og saa forekommer det mig at være en ganske simpel Følgeslutning, at man bruger den foreslaaede Udtryksmaade. Allermindst kan jeg fatte, hvorledes den hvitserede Indenrigsminister kan kalde de foreslaaede Tilføininger ubrugelige, da han selv eller Regjeringen i de foregaaende Paragrapher har brugt de samme Udtryk. Naar det er foreslaaet, at der skal paavises, blandt hvem Opmanden skal vælges, er det blot Hensigtsmæssighedshensyn, der have bevæget Udvalget dertil, idet man er gaaet ud fra, at der vel kunde møde begrundede Vanffeligheder, naar Valget af en Opmand faldt paa en Mand udenfor Communalbestyrelsernes Kreds, idet det ikke er afgjort, at en saadan Mand er pligtig at modtage Valg som Opmand, hvilket mange Gange ikke er noget behageligt Hverv. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 til § 5 skal jeg fremdeles henholde mig, deels til, hvad der er sagt i Betænkningen, og deels til, hvad jeg før hittede. Jeg troer, at det kan være hensigtsmæssigt at gjøre den Forandring i de to første Stykker, som er foreslaaet. Forandringerne have kun den samme Mening, der med andre, men, som det forekommer mig, mere tunge Ord er sagt i Lovforslaget, og hvad navnlig den Indvending angaaer, at det er overflødigt at tale om Veiens Veligheden, turde dette dog maaskee ikke være saa ganske rigtigt; Veligheden kan simpelt tilkjendegives ved at angive, over hvilke Lodder Veien gaaer o. s. v., hvilket ikke fremtræder, fordi man siger, at Veien begynder og ender der og der. Derimod bliver det tydeligt og mere veiledende for Fremtiden, naar man, foruden at sige, paa hvilket Punkt Veien begynder, og paa hvilket den ender, tillige nævner de Lodder eller det Terrain, over hvilke den gaaer.

Forslaget under Nr. 4 til § 5 er af meget ringe Vigtighed. Det er især efter Forandring fra et enkelt Medlem i Udvalget, at der udtrykkeligt er føjet til, at Kjendelsens Forskyndelse, skulde være blandt de Omkostninger, hvorom der er Tale, idet det er antaget, at det maaskee ikke fulgte saa klart af sig selv, at „alle af Sagens Behandling flydende Udgifter“, indbefatter de Udgifter, der flyde af Kjendelsens Forskyndelse. Det er muligt, at dette Forslag grændser nærmest til Overflødighed, men i alt Fald tjener det til større Tydelighed.

Stuel: Jeg er ikke enig med den hvitserede Minister i, at det skulde være overflødigt at give Bestemmelser med Hensyn til denne Klasse private Veie, der ikke ere optagne paa Regulativet. Vi have i Sognene offentlige og private Veie. Offentlige ere de, der ere til Benyttelse for Alle, og private de, der kun ere til Benyttelse for Enkelte. De offentlige Veie ere atter to Slags, nemlig de, der ere opførte paa Regulativet, og de, der ikke ere opførte derpaa. For disse sidste Veie have vi, det kan jeg forsikre, ikke almindelig anerkjendte gylbige Lovregler, og det er derfor Tilfældet, at de paa de fleste Steder henligge i en maadelig Tilstand; kun i een Henseende troer jeg, at man kan sige, at der er et virkeligt offentligt Tilshyn med dem, og det bestaaer i, at Postimesteren, naar en Veie er til offentlig Afbenyttelse, naturligtvis er berettiget til at forlange, at den er i en saadan Tilstand, at de Reisendes Liv og Lemmer ikke ere udsatte for Fare; han kan saaledes forlange, at f. Ex. en nedfalden Steenliste skal sættes op igjen o. s. v., men med Hensyn til, hvad der gaaer ud derover, troer jeg ikke, at man af Lovgivningen kan udlede almindelige Regler, hvorefter det skulde paaligge Autoriteterne at drage Omsorg for deres Vedligeholdelse, og, selv om man kunde give Ferordningen af 1793 Anvendelse paa disse Veie, seer jeg dog ikke, at man derved vil komme til et fyldestgjørende Resultat. Det Vanffelige er at finde, hvem der skal holde dem vedlige, og naar der nu staaer, at det er dem, der have Nyttens og Brugen deraf, og dette er Offentligheden, seer jeg ikke, at man her kan komme til noget andet Me-